

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/245/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014673
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014673.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. októbra XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 4. novembra 2022, č. k. 28PP/37/2022-26, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/38/2018 zo dňa 22. novembra 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/17/2019 zo dňa 12. marca 2019 zamietol.

Okresný súd uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože z uloženého trestu odňatia slobody vykonal potrebnú časť.

K prvej materiálnej podmienke okresný súd uviedol, že túto nepovažuje za splnenú a poukázal na hodnotenie ústavu, podľa ktorého správanie odsúdeného v prechádzajúcom ústave bolo problémové, opakovane porušoval svoje povinnosti, v aktuálnom ústave spočiatku tiež nebolo jeho správanie na požadovanej úrovni a v súčasnosti sa ústavný poriadok snaží dodržiavať a príkazy príslušníkov ZVJS vcelku rešpektuje, pre slabé pracovné výkony bol vyradený z viacerých pracovísk a ciele programu zaobchádzania plní len čiastočne. Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdený bol disciplinárne odmenený len dvakrát, a to prvýkrát dňa 5. septembra 2022, teda v deň, kedy si podal žiadosť o podmienené prepustenie. Odsúdený disciplinárne tresty nemá vykázané, pričom podľa vyjadrenia zástupcu ústavu odsúdenému bolo uložených celkom 10 disciplinárnych trestov v období od 8. februára 2018 do 23. júla 2019. Okresný súd uviedol, že správanie odsúdeného vo výkone trestu je skôr výrazom núteného prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu (aj to nie dostatočnému) a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Odsúdený svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny nepreukázal polepšenie alebo snahu po náprave. Okresný súd doplnil, že získanie dvoch disciplinárnych odmien až následne po tom, ako odsúdený podal žiadosť o podmienené prepustenie svedčí skôr o vypočítavosti odsúdeného a nie úprimnej snahe o polepšenie sa, a to obzvlášť v situácii, keď počas doterajšieho výkonu trestu mu bolo uložených až 10 disciplinárnych trestov.

K druhej materiálne podmienke okresný súd uviedol, že túto nepovažuje za splnenú, pretože v prípade odsúdeného nie je možné v rozumnej miere predpokladať vedenie riadneho života v prípade jeho prepustenia na slobodu. Okresný súd poukázal na to, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný za rôznu kriminalitu, pričom prvé tri odsúdenia spadajú do obdobia rokov 2005 - 2007, počas ktorých bol odsúdený uznávaný vinným za páchanie majetkovej kriminality (trestné činy krádeže, resp. podvodu). Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopúšťať voči svojej družke v období rokov 2013 - 2014, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Okresný súd ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že odsúdený ani v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody nepreukazuje svojim správaním skutočnú snahu o polepšenie, o to viac jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať riadne vedenie riadneho života. Podľa okresného súdu o tom svedčí skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Okresný súd ďalej poukázal na to, že hoci bola odsúdenému už raz poskytnutá šanca na vedenie riadneho života formou podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, a to dokonca závažnejšej. Osoba odsúdeného tak podľa názoru okresného súdu nevytvára reálne predpoklady na úvahu o tom, že v prípade ďalšieho (v poradí druhého) podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by viedla riadny život. Okresný súd tiež uviedol, že ak nie je odsúdený schopný právne aprobovaného správania ani len v prostredí ústavu, o to menej možno očakávať, že by bol motivovaný a pripravený viesť riadny život na slobode a v jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a odsúdený sťažnosť zahlásil, ktorú do predloženia veci krajskému súdu bližšie neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba, po preskúmaní pripojeného spisu okresného súdu dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona Súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresnému súdu bola dňa 13. septembra 2022 doručená žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorej odsúdený uviedol, že plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a v budúcnosti má záujem viesť riadny život a začleniť sa do spoločnosti.

Okresný súd na prejednanie žiadosti odsúdeného nariadil verejné zasadnutie na termín 4. novembra 2022, na ktoré predvolal odsúdeného a o konaní ktorého upovedomil prokurátora.

Podľa skráteného výpisu odsúdeného tento vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov v trestnej veci Okresného súdu Komárno vedenej pod sp. zn. 3T/38/2018 so začiatkom trestu dňa 21. novembra 2017 a s predpokladaným koncom trestu (zohľadňujúc započítanie väzby) dňa 21. novembra 2024. Vzhľadom na skutočnosť, že trest odňatia slobody bol odsúdenému uložený za spáchanie zločinu, odsúdený má formálnu podmienku na možnosť podmiennečného prepustenia splnenú, pretože z uloženého trestu odňatia slobody so započítaním väzby už vykonal viac ako dve tretiny.

Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno z 22. novembra 2018, sp. zn. 3T/38/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2019, sp. zn. 1To/17/2019 za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý páchal v období rokov 2013 až 2017 proti svojej družke.

Vo vzťahu k prvej materiálnej podmienke na možnosť podmiennečného prepustenia krajský súd zastáva názor, že okresný súd záver o jej nespĺnení ustálil správne. Krajský súd uvádza, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych

odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väznic pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti nenaviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Platí však, že každý odsúdený žiadajúci o podmienené prepustenie by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Ak sa tak nestalo, alebo pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmienenom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmienenom prepustení sa choval opačným spôsobom, súd také chovanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Skoršie porušenie povinností odsúdeným iste môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepší. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmienenom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa vyššieho počtu disciplinárnych odmien. Hoci vysoký počet odmien nepochybne značí, že odsúdený plní svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený skutočne polepšil. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či pozitívne chovanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu a za čo sú mu disciplinárne odmeny udeľované.

Krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na hodnotenie odsúdeného vypracované ústavom, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného v ÚVTOS a ÚVV Nitra bolo problémové, opakovane sa dopúšťal porušovania svojich povinností, za čo bol aj disciplinárne potrestaný. Správanie a vystupovanie odsúdeného pritom spočiatku nebolo na požadovanej úrovni ani po jeho premiestnení do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, ku ktorému došlo dňa 26. marca 2019, pričom ústav v hodnotení uviedol, že odsúdený sa ústavný poriadok snaží dodržiavať a príkazy príslušníkov vcelku rešpektuje, z čoho možno tiež usudzovať, že správanie a vystupovanie odsúdeného nie je v úplnom súlade s ústavným poriadkom. Pokiaľ ide o dve disciplinárne odmeny, prvá dňa 5. septembra 2022 bola odsúdenému udelená za rozvoj jeho osobnosti v oblasti udržiavania čistoty na oddiely. Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdený bol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný celkom desaťkrát, a to v období od 8. februára 2018 do 23. júla 2019. Posudzujúc doterajší priebeh výkonu trestu odňatia slobody krajský súd zastáva názor, že odsúdený nepreukázal polepšenie a tak, ako to uviedol okresný súd, zo strany odsúdeného ide skôr o vypočítavosť súvisiacu s možnosťou jeho podmieneného prepustenia. Krajský súd tiež poukazuje na dlhodobé správanie sa odsúdeného v rozpore s ústavným poriadkom bezmála jeden a pol roka, kedy bol odsúdený opakovane disciplinárne trestaný. V prípade odsúdeného teda nie je možné uvažovať o počiatočných problémoch s jeho adaptáciou sa na podmienky výkonu trestu odňatia slobody, a to o to viac, že odsúdený už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody bol, a to v trestnej veci Okresného súdu Komárno vedenej pod sp. zn. 2T/241/2007, kedy vykonával nepodmienený trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmienené prepustený dňa 11. júna 2009. Krajský súd preto uzatvára, že záver okresného súdu o nesplnení prvej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie je správny.

Vo vzťahu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky na podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že záver okresného súdu o jej nesplnení považuje za správny a odôvodnenie je nesplnenia okresným súdom za vyčerávajúce.

Krajský súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života aj faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmieňné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Zohľadniť je potrebné aj ďalšie, najmä aktuálne poznatky k osobe odsúdeného, stavu jeho nápravy a prostredie, v ktorom by sa odsúdený ocitol po prípadnom podmieňnom prepustení na slobodu a zaoberať sa tiež okolnosťami spáchanej trestnej činnosti pri zameraní sa na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného.

Krajský súd uvádza, že zmysel podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmieňne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmieňne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmieňné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieňného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že odsúdený bol celkom štyrikrát súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody už bol v trestnej veci Okresného súdu Komárno vedenej pod sp. zn. 2T/241/2007, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmieňne, z výkonu ktorého bol podmieňne prepustený s probačným dohľadom dňa 11. júna 2009. Odsúdený bol v prípade jeho prvých troch odsúdení potrestaný za spáchanie majetkovej trestnej činnosti, pričom v prípade jeho prvých troch odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Aktuálne odsúdený vykonáva dlhoročný trest odňatia slobody za závažnú trestnú činnosť. Z uvedeného možno konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia odsúdeného na podmieňné tresty odňatia slobody a ani čiastočný výkon trestu odňatia slobody na osobu odsúdeného nemali očakávaný účinok, pretože odsúdený sa znovu dostal do rozporu so zákonom. Z hodnotenia odsúdeného a ani z prejavu odsúdeného na verejnom zasadnutí navyše nevyplývalo nič, z čoho by bolo možné zistiť, ako odsúdený na svoju trestnú činnosť nazerá a čo počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody urobil preto, aby viac trestnú činnosť nepáchal. Odsúdený podľa hodnotenia počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz a ani iné formy vzdelávania, ktoré by mu pomohli získať či už vyššiu kvalifikáciu (pozn. odsúdený absolvoval len sedem tried základnej školy a nie je vyučený), alebo sociálne zručnosti, ktoré by mu pomohli dodržiavať právny poriadok. Krajský súd uzatvára, že odsúdený druhú materiálnu podmienku na možnosť jeho podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nespĺňa. Riziko recidívy u odsúdeného je podľa názoru krajského súdu vysoké, pričom za daných okolností nie je možné zodpovedne dospieť

k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život. Krajský súd zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uložených trestov odňatia slobody, a to aj s prihliadnutím na povahu spáchaného zločinu (viď bod 16).

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.